

остава въ любаширина, ще накарва да я подписоватъ, че я е занесълъ на одного отъ рѣченнитѣ лица.

Членъ 18). Прѣдмета за прѣдаваніето на пусолитѣ, ако ся неиспълнява на пълно, спорядъ узаконеніята въ рѣченнитѣ шесть членове, той ще ся счита като за неизвършено дѣло.

Членъ 19). Отъ недостатока на любаширина, призователната пусола, ако ся рѣши да си падне отъ честьтѣ (силата), любаширна ся отсѣжда да заплати разноскуитѣ за унищоженѣтѣ пусолѣ и за сѣдилището, а ако потрѣбва, ще плати пагубитѣ и на двѣтѣ страни. А ако ся изиска, изважда ся и отъ службѣтѣ си.

Членъ 20). Когато ще ся призовава на търговското сѣдилище, първо: нѣкое мирійско или градско управленіе, призователната пусола, ще ся дава на главниятъ чиновникъ въ мѣстното писалище, което ся счита за негово обиталище, а дѣто нѣма ерѣдоточно управленіе, ще ся дава на отрѣдѣнитѣ чиновници, или на писалището имъ.

Второ). Ако е нѣкое търговско дружество, ще ся дава на управителя му, ако това дружество си сѣществува, а ако ли нѣма управитель, тя ще ся дава на одного отъ съдружницитѣ, или на обиталището му.

Третьо). Ако е нѣкой испадналъ, па да ся призоватъ всичкуитѣ му кредитори, тя ще ся дава на синдицитѣ[*] имъ или на обиталищата имъ.

Четвърто). Онія които ще ся призоваватъ, ако бы да иматъ нѣкое познато обиталище или мѣстопрѣбываніе въ Царското правителство, призователната пусола по заповѣдь на сѣдилищниятъ прѣдседатель, ще ся залѣпява въ салата на онова търговско сѣдилище, на което е възложена давята, ще ся обнародва и въ вѣстницитѣ, а най

(*) Синдици ся казватъ, онія лица които сѣ поставени отъ странѣ на кредиторитѣ, за разгледѣніето на работѣтѣ.